

fastsat til 1 dag, hvorimod tidsfristen for afsenders institut efter § 5, stk. 2 er fastsat til 5 dage.

Der henvises iøvrigt til bemærkningerne til § 5, stk. 2.

Til § 9

Bestemmelsen gennemfører artikel 6, stk. 2, 2. og 3. afsnit samt stk. 3.

Efter § 9, stk. 1, skal modtagers institut betale kompensation til modtager, hvis den i medfør af § 8 gældende tidsfrist ikke overholdes. Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til § 6 om afsenders instituts betaling af kompensation til afsender.

Kompensationen består i medfør af § 9, stk. 2 i betaling af rente af overførselsbeløbet. Renten beregnes fra dagen efter udløbet af den i medfør af § 8 gældende frist til den dato, hvor beløbet stilles til rådighed for modtager.

Størrelsen af den rente, instituttet skal betale, foreslås fastsat i henhold til rentelovens bestemmelser om morarente, jf. bemærkningerne til § 6, stk. 2.

Efter § 9, stk. 3, ydes der ingen kompensation, hvis modtagers institut kan godtgøre, at forsinkelsen alene skyldes modtager eller afsender. Har modtager eller afsender f.eks. opgivet et forkert kontonummer, så instituttet først efter visse undersøgelser kan klarlægge, hvem beløbet tilkommer, er modtager ikke berettiget til kompensation.

Til § 10

Bestemmelsen gennemfører direktivets artikel 7, stk. 1.

Bestemmelserne i direktivets artikel 7 omhandler ligesom artikel 6 institutternes forpligtelser til at udføre grænseoverskridende pengeoverførsler i overensstemmelse med det aftalte. Artikel 7 vedrører omkostningerne ved udførelse af grænseoverskridende pengeoverførsler.

Det fremgår af § 10, stk. 1, at institutterne skal udføre en ordre om en grænseoverskridende pengeoverførsel med det fulde beløb. Bestemmelsen gælder såvel afsenders institut, et formidlende institut som modtagers institut.

Bestemmelsen er en deklaratorisk regel, hvilket betyder, at medmindre andet er særskilt aftalt med afsender, skal afsenders institut opkræve samtlige omkostninger hos afsender. Afsenders institut indestår herefter for, at det fulde overførselsbeløb krediteres modtagers instituts konto.

I henhold til § 10, stk. 2, kan ovennævnte fraviges ved aftale. Afsender kan således indgå aftale med sit institut om, at omkostningerne ved overførslen helt el-

ler delvis skal afholdes af modtageren. Afsenders institut har bevisbyrden for, at der er indgået en sådan aftale med afsender. Det følger endvidere af § 3, stk. 2, at modtagerens institut i givet fald skal oplyse modtager om afsenders bestemmelse vedrørende omkostninger.

§ 10, stk. 3 fastslår, at forbudet mod at foretage uberettigede fradrag i overførte beløb ikke berører modtagers instituts adgang til at opkræve gebyrer for forvaltningen af modtagers konto i øvrigt, når opkrævningen af disse sker i overensstemmelse med gældende forretningsbetingelser eller efter aftale med modtager.

Stiller afsenders henholdsvis modtagers institut ikke beløbet til rådighed for kunden inden den i medfør af § 5 eller § 8 gældende frists udløb, foreligger der forsinkelse for den del af overførselsbeløbet, det uretmæssige fradrag udgør.

Til § 11

Bestemmelsen gennemfører stk. 2 i direktivets artikel 7.

Efter § 11, stk. 1, er afsenders institut over for afsender ansvarlig for fradrag, som instituttet selv eller et formidlende institut har foretaget i strid med § 10.

Afsenders institut skal uden fradrag af nogen art og for egen regning overføre et beløb svarende til det uberettigede fradrag til modtager, medmindre afsender kræver, at beløbet i stedet for overføres til ham.

Bestemmelsen i § 11, stk. 2 er en regresregel. Et formidlende institut, der har foretaget et fradrag i strid med § 10, skal således for egen regning overføre et beløb svarende til det uberettigede fradrag til afsenders institut, medmindre afsenders institut kræver, at beløbet overføres til modtager.

Til § 12

Bestemmelsen gennemfører direktivets artikel 7, stk. 3.

§ 12 vedrører fradrag, der i strid med § 10 er foretaget af modtagers institut.

Bestemmelsen fastslår, at modtagers institut er forpligtet til stille et beløb svarende til det uberettigede fradrag til rådighed for modtager.

Til § 13

Bestemmelsen gennemfører dele af direktivets artikel 8. Bestemmelsen regulerer afsenders instituts forpligtelse i de tilfælde, hvor en grænseoverskridende pengeoverførsel ikke kommer frem til modtagers institut.